

For det første er det langtfra alle lande i EU, endsi­ge europæiske stater, som har fundet det nød­vendigt at lovgive i overensstemmelse med de svenske og de finske eksempler for at opfylde forpligtelserne efter terrorfinansieringskonventionen og resolution 1373.

For det andet har det væsentlig betydning, at det grundlæggende formål med den europæiske konvention er forebyggelse af »terrorisme«, så­dan som det også udtrykkeligt fremgår af både dens titel, dens præambel, dens operative del⁴³⁾ og den forklarende rapport til konventionen.

For det tredje skal det fremhæves, at selv om der med terminologien i konventionen bevidst er lagt afstand til at betegne de af de separate konventioner omfattede forhold som terrorhandlinger, så retter kriminaliseringspligterne sig dog udtrykkeligt mod visse forberedende handlinger, som kan lede til *terrorist offences*. Tilsvarende tales der om *terrorism*, *terrorist groups*, *terrorist financing* etc. Den valgte terminologi kan kun tages som et blandt flere udtryk for, at konventionens titel og formålsangivelse skal tages alvorligt. Formålet er at forebygge terrorisme, ikke at forholde sig til andre forhold omfattet af de ti separate konventioner, der som udslag af et praktisk betonet kompromis er anvendt som referenc punkter i mangel af bedre grundlag. I lyset heraf kunne det godt have været både forsvarligt og fornuftigt, når der i forarbejderne til lovforslaget gang på gang tales om »terrorhandlinger« som synonym for *terrorist offences*. Den falske melodi i forarbejderne beror som nævnt på koblingen mellem førstnævnte udtryk og alle forhold omfattet af de opregnede bestemmelser i de globale konventioner. Den sprogbrug, som på dansk har ligget lige for, peger netop i retning af, at dansk ret er tilstrækkelig godt dækket ind med den eksisterende § 114.

For det fjerde fremhæves det i en særskilt artikel om »betingelser og retsgarantier«, at gennemførelsen, udmøntningen og anvendelsen af kriminaliseringspligterne skal ske med respekt for *mennekeretlige forpligtelser*, under hensyn­tagen til *proportionalitetsprincippet* samt med udelukkelse af enhver form for *vilkårlighed* eller *diskriminerende eller racistisk behandling*.⁴⁴⁾ I tilslutning hertil må det særligt påpeges, at EMRK artikel 7 bygger på et legalitetsprincip, der fordrer en rimelig grad af klarhed, præcision og forudsigelighed.⁴⁵⁾ I den forklarende rapport

betegnes den pågældende artikel som en af nøg­lebestemmelserne. Det nævnes særskilt, at proportionslitetsprincippet fordrer, at *power or procedure* skal stå i rimeligt forhold til beskaffenheden af og omstændighederne ved lovovertrædel­sen. Det samlede regelsæt i lovforslaget er meget langt fra at være i god overensstemmelse med disse forudsætninger, og som et led heri har den foreslåede § 114 a en afgørende betydning.

For det femte skal det påpeges, at konventionen udtrykkeligt knytter det forbehold til kriminaliseringspligten med hensyn til tilskyndelse/hvervning/oplæring, at den kun omfatter forsætlige forhold begået uberettiget – *unlawfully*. I den forklarende rapport kan man bl.a. læse, at betydningen af udtrykket *unlawfully* »afledes« fra den sammenhæng, i hvilken det anvendes, og at det således kan henvise til såvel handlinger foretaget uden fornøden beføjelse hertil som handlinger, der i øvrigt ikke i national ret er dækket af fastlagte ansvarsfrihedsgrunde eller relevante principper. Særlig bemærkelsesværdigt er i den forbindelse en bemærkning i den forklarende rapport om, at de omtalte anvisninger ikke indebærer begrænsninger med hensyn til, hvordan staterne må udmønte begrebet i national ret. Heri ligger der helt klart en indrømmelse ikke alene af frihed i relation til valg af lovtæknik, men af frihedsgrader med hensyn til den materielle afgrænsning af strafbare forhold.

For det sjette er det værd at hæfte sig ved bag­grunden for og forklaringen på, at konventionen ikke kom til at bygge på den definition af terror­handling, som anvendes i EU. Under forberedelsen af reksakten henstillede Europarådets Parlamentariske Forsamling faktisk CODEXTER til at tilslutte sig den⁴³⁾ nævnte definition, som før udstedelsen af rammeafgørelsen var blevet anvendt i en fælles holdning.⁴⁶⁾ I CODEXTER kunne der ikke opnås enighed om at følge anbefalingen, hvilket der kan have været flere mere eller mindre afgørende grunde til, herunder at EU-landene udgør mindre end halvdelen af medlemslandene i Europarådet, hvilket kan have bevirket forskelle i positionerne af politiske, regionalt og nationalt bestemte årsager. Den quasi-officielle begrundelse kan læses i den forklarende rapport, hvor det oplyses, at mandatet ikke rettede sig mod udarbejdelse af en samlet konvention om terrorisme, men snarere et specifikt instrument med begrænset anvendelsesområde.⁴⁷⁾ I lyset heraf nærmer det sig det absurde at